

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

2 juli 2007

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Robert Voorhamme
en Bart Caron en de dames Vera Van der Borght en Helga Stevens –**

houdende de organisatie van opvoedingsondersteuning

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Sonja Claes**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Sonja Claes, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera
Jans, de heer Luc Martens;

de heer Bart Caron, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Van
Malderen;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van
der Borgh.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer
Johan Deckmyn, de dames An Michiels, Linda Visser;

de dames Cathy Berx, Trees Merckx-Van Goey, Sabine Poleyn,
de heer Steven Vanackere;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, Els Robeyns;
mevrouw Patricia Ceysens, de heer Marc Cordeel, mevrouw
Hilde Eeckhout.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens.

Zie:

1178 (2006-2007)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Tom Dehaene, eerste indiener	4
2. Algemene bespreking.....	5
2.1. 19 juni 2007.....	5
2.2. 26 juni 2007.....	9
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	14
4. Eindstemming.....	19
Tekst aangenomen door de commissie.....	20

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin hield op 23 mei 2006 een hoorzitting over opvoedingsondersteuning. Het uitgangspunt voor de hoorzitting was de tekst 'Implementatie van de opvoedingsondersteuning in Vlaanderen' van minister Inge Vervotte (*Parl. St. Vl. Parl. 2005-06*, nr 872/1).

Op 12, 19 en 26 juni 2007 besprak de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin het voorstel van decreet van de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Robert Voorhamme en Bart Caron en de dames Vera Van der Borgh en Helga Stevens houdende de organisatie van de opvoedingsondersteuning (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr. 1178/1).

Op 19 juni 2007 werd over dit voorstel van decreet een hoorzitting gehouden (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr. 1178/3).

1. Toelichting door de heer Tom Dehaene, eerste indiener

Op 12 juni 2007 wordt het voorstel van decreet toegelicht door de heer *Tom Dehaene*. Hij herinnert aan de hoorzitting van 23 mei 2006 over opvoedingsondersteuning. Daar kregen de commissieleden de duidelijke boodschap dat er een maatschappelijke behoefte is aan een uitgebreid decreet opvoedingsondersteuning. De laatste maanden en jaren wordt er over dit thema veel gesproken. De opvoeding van kinderen is veel complexer geworden. Men dient rekening te houden met verschillende elementen, niet alleen het kind en de ouders, maar ook de context van de opvoeding.

De indieners zijn niet over een nacht ijs gegaan. De hoorzitting rond opvoedingsondersteuning was een eerste stap. De tekst van het Vlaams Netwerk Opvoedingsondersteuning die toen werd opgesteld, ligt aan de basis van dit voorstel van decreet.

Opvoedingsondersteuning moet vooral preventief werken. Het is dus geen hulpverlening. De opvoedingsverantwoordelijken worden in dit voorstel van decreet zeer ruim gedefinieerd. Zij staan centraal in dit voorstel van decreet. Daarbij wordt er ook rekening gehouden met eenoudergezinnen en met gescheiden ouders. Ook aan de lokale besturen wordt een belangrijke rol toebedeeld.

Dit voorstel van decreet creëert dus de mogelijkheid om zowel op lokaal niveau – in de centrumsteden – als op provinciaal en Vlaams niveau een aantal initiatieven te nemen rond opvoedingsondersteuning. Essentieel is het streven naar afstemming tussen de initiatieven die op de diverse niveaus zullen worden genomen. Het huidige decreet opvoedingsondersteuning wordt integraal opgenomen in het nieuwe decreet. De organisaties die vandaag gebruik maken van dit decreet worden dus blijvend ondersteund. Er wordt ook bevestigd dat ze goed werk leveren. Er is al zeer veel gezegd, ook in de media, over de opvoedingswinkels. Dit voorstel van decreet creëert de mogelijkheid om een kwaliteitslabel toe te kennen aan opvoedingswinkels. Dat betekent dat ook niet-centrumsteden een opvoedingswinkel kunnen oprichten, eventueel binnen een intergemeentelijk samenwerkingsverband. Dit voorstel van decreet kent alleen subsidies toe aan opvoedingswinkels die gevestigd zijn in centrumsteden. Het creëert ook de mogelijkheid om buiten de centrumsteden opvoedingswinkels te subsidiëren als er bijkomende middelen zijn en als daar vraag naar is.

Een vaak gehoorde kritiek is dat er tegenover dit voorstel van decreet maar een beperkte hoeveelheid middelen staan. Als men alles optelt, zullen de middelen voor opvoedingsondersteuning echter stijgen van 87.000 euro naar 1,7 miljoen euro. Het wordt immers mogelijk om preventieconsulenten in te schakelen. Het belangrijkste is dat hiermee een decretaal kader wordt gecreëerd waardoor bijkomende investeringen in de opvoedingsondersteuning in de toekomst mogelijk worden.

Na de toelichting werd door vijf leden van de Vlaams Belangfractie een hoorzitting aangevraagd (*Regl. Vl. Parl.*, artikel 32).

De heer *Felix Strackx* benadrukt dat het zeker niet de bedoeling is van zijn fractie om het voorstel van decreet uit te stellen. Men wil gewoon weten of de sprekers van de hoorzitting van vorig jaar vinden dat dit voorstel hun wensen voldoende vertaalt.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* vraagt dat de fractie van Vlaams Belang zich ertoe zou engageren dat dit voorstel van decreet nog voor het reces in de plenaire vergadering zou kunnen worden behandeld. De *voorzitter* zegt dat het voorstel van decreet na de hoorzitting zal worden besproken en dat erover zal worden gestemd, zodat het ook in de plenaire vergadering kan worden behandeld.

2. Algemene bespreking

2.1. 19 juni 2007

Na afloop van de hoorzitting stelt mevrouw *Mieke Vogels* dat de meeste sprekers zeer constructief waren. Toch hebben ze op een korte en duidelijke manier een aantal pijnpunten in dit voorstel van decreet blootgelegd. Ze kan daaruit alleen besluiten dat dit voorstel van decreet niet rijp is om te worden goedgekeurd.

De basiskritiek is – en mevrouw Vogels is het daarmee eens – dat dit voorstel van decreet een soort van papieren tijger is. Rond een bepaald model van opvoedingsondersteuning, namelijk de opvoedingswinkels, wordt een enorm apparaat opgebouwd. De voorwaarde voor het opstarten van een opvoedingswinkel is het uitbouwen van een lokaal overleg. In dat lokaal overleg moeten minstens vertegenwoordigd zijn: de OCMW's, de erkende huisartsen, de kleuterscholen, de lagere scholen, de basisscholen, de secundaire scholen, de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB), de regionale instellingen en instituten voor maatschappelijk opbouwwerk, de diensten voor gezinszorg, de lokale politie, de verenigingen waar armen het woord nemen, de verenigingen uit het sociaal-cultureel vormingswerk en de voorzieningen. In een stad als Antwerpen heeft men wellicht de stadsfeestzaal nodig om al deze mensen samen te brengen. Op deze opmerking zal men wellicht repliceren dat het decreet zegt dat de regering kan bepalen dat er een afvaardiging vanuit die verschillende niveaus kan worden gestuurd. De ervaring leert echter dat het sturen van een afvaardiging op zijn beurt een aantal vergaderingen vergt. Hoe dan ook wordt er een constructie opgezet die niet in verhouding staat tot de uiteindelijke bedoeling, namelijk het openhouden van een opvoedingswinkel.

Daar staat een halftijdse kracht tegenover. Eventueel kan daar een preventieconsulent van het comité voor bijzondere jeugdzorg worden aan toegevoegd. Men hoopt ook dat de verschillende instanties die bij het overleg betrokken zijn, zelf nog personeel zullen leveren om die opvoedingswinkel open te houden. Mevrouw Vogels denkt evenwel dat de opgesomde organisaties geen personeel op overschot hebben. Ze betwijfelt ook of het opportuun is om uit de CLB's mensen weg te halen om hen te laten meedraaien in de opvoedingswinkels.

Ze ziet deze structuur dus totaal niet zitten, ook al omdat ze bij uitstek aanbodgestuurd is en niet vraag-

gestuurd. Ze verduidelijkt dat met het voorbeeld van een alleenstaande moeder met een 13-jarige dochter. Tijdens de vakantie heeft deze werkende moeder gedurende enkele weken geen opvang. De dochter moet dus alleen thuis blijven. De moeder weet niet wat de dochter overdag doet. Ze ziet in elk geval dat ze andere vrienden krijgt en dat er enorme conflicten komen over de kleinste details. Ze zit met de handen in het haar en ze hoopt ondersteuning te krijgen in de opvoedingswinkel. Mevrouw Vogels weet niet hoe ze zich dat concreet moet voorstellen. Krijgt de moeder daar een brochure mee of geeft men haar enige uitleg? Kijkt men naar de context? Waarom doet de dochter zo lastig? Is het omdat ze vindt dat haar moeder er te weinig is? Moet men de context niet kennen om in dit geval een oplossing te vinden? Misschien moet die moeder niet naar een opvoedingswinkel, maar moet men gewoon zorgen voor buitenschoolse opvang? Misschien is het voor die alleenstaande moeder wel interessanter om naar een gespreksgroep van de Gezinsbond te gaan waar ze kan horen dat het vrij normaal is dat een kind van die leeftijd zo reageert. Dan wordt ze door andere moeders versterkt in haar opvoedingsproces. Als mevrouw Vogels het bekijkt vanuit de bestaande opvoedingsvragen, dan begrijpt ze niet wat de indieners van dit voorstel van decreet eigenlijk willen.

De verwijzing van de heer De Cort van het Vlaams Welzijnsverbond naar de opvoedingsproblemen in de allochtone gezinnen is volgens haar terecht. Daar is de context totaal anders dan in de Vlaamse gezinnen. De verenigingen waar armen het woord nemen zouden bij het overleg betrokken worden, maar de verenigingen die met interculturele aangelegenheden bezig zijn, worden niet vermeld.

Ze vindt ook dat dit voorstel van decreet te sterk gericht is op professionele hulpverlening en te weinig op de sociaal-culturele verenigingen en op de netwerkvorming die volgens haar heel belangrijk is inzake opvoedingsondersteuning. Haar moeder heeft destijds het meest opvoedingsondersteuning gevonden in de vergaderingen van de jonge moeders van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen. Bij de bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw Ceysens over opvoedingsondersteuning, heeft ze dezelfde opmerking gemaakt.

Het aanbodgestuurde karakter van deze structuur komt ook tot uiting in het wegplukken van de preventieconsulenten uit de Bijzondere Jeugdzorg om ze onder te brengen bij de opvoedingsondersteuning. Mevrouw Vogels denkt dat opvoedingsondersteuning

veel ruimer is dan preventie. In het voorbeeld van de alleenstaande moeder met een 13-jarige dochter kan het ook betekenen dat er gezorgd wordt voor voldoende goede kinderopvang en dat men maatregelen neemt tegen het spijbelen.

Ze denkt dat het niet goed is om het steunpunt opvoedingsondersteuning toe te wijzen aan Kind en Gezin. Ze heeft bijzonder veel waardering voor het werk van Kind en Gezin. Kind en Gezin heeft echter vooral expertise in het werken met jonge kinderen, terwijl de opvoedingsondersteuning momenteel vooral hiaten vertoont voor kinderen van twaalf jaar en ouder. Ouders van pubers kunnen op dit ogenblik nergens terecht.

Er wordt een loodzware structuur gecreëerd, maar de concrete reeds bestaande werkingen, bijvoorbeeld binnen de provincies, worden er niet mee in opgenomen. Als we zelf niet veel middelen hebben, waarom zouden we dergelijke zaken dan niet mee opnemen? Het is ook onduidelijk hoe men de relatie ziet tussen de structuur van de opvoedingsondersteuning en de evolutie van het 'positive parenting program' (Triple P) en van de integrale jeugdhulpverlening. Als de dochter uit het aangehaalde voorbeeld op een bepaald ogenblik naar het Jongeren Advies Centrum Plus (JAC Plus) stapt om te zeggen dat ze zich erg eenzaam voelt, dan wordt er op twee fronten aan het probleem gewerkt. Hoe zullen de opvoedingsondersteuning en de integrale jeugdhulpverlening samenwerken?

Als men een dergelijk systeem opzet, moet men volgens haar de ambitie hebben om dat te doen voor de komende decennia. Ze roept de indieners van het voorstel van decreet op om nog eens goed na te denken. Ze betwijfelt ten eerste of dit systeem een meerwaarde zal hebben, of de opvoedingsondersteuning, waarvan iedereen de noodzaak inziet, op deze manier moet worden uitgewerkt.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* treedt mevrouw Vogels bij. De tussenkomsten van de sprekers tijdens de hoorzitting wijzen erop dat dit voorstel van decreet nog niet rijp is om ter stemming te worden voorgelegd.

Het gaat hier om een kaderdecreet. Het voorstel van decreet zelf is weinig concreet. Er wordt veel verwezen naar de Vlaamse Regering, bijvoorbeeld voor het bepalen van de voorwaarden waaronder het lokaal overleg opvoedingsondersteuning moet functioneren en van de nadere regels inzake de organisatie en de werking van de opvoedingsondersteuning.

Ze is het eens met mevrouw Vogels dat er een zeer logge structuur wordt opgezet. De Vlaamse Regering kan trouwens nog bijkomende vertegenwoordigers of actoren aanwijzen. Ze denkt dat deze structuur niet werkbaar zal zijn. Ze veronderstelt dat het lokaal overleg opvoedingsondersteuning een stille dood zal sterven als het op basis van dit voorstel van decreet wordt ingevuld.

Ze betwist niet dat er een systeem van opvoedingsondersteuning nodig is. Ze denkt echter dat het systeem dat hier wordt voorgesteld, niet werkbaar zal zijn. Haar punctuele opmerkingen zal ze naar voren brengen bij de artikelsgewijze bespreking.

De heer *Tom Dehaene* onthoudt dat de meeste sprekers tijdens de hoorzitting gezegd hebben dat ze de grote lijnen van dit voorstel van decreet volledig kunnen onderschrijven. Het is dan ook normaal dat ze focussen op de zaken die ze nog zouden willen bijsturen. Dat geeft wellicht een vertekend beeld. Hij herhaalt dat de meeste sprekers volgens hem echt wel achter dit voorstel van decreet kunnen staan, zij het dat ze hier en daar wat accenten zouden willen verleggen.

Verschillende sprekers hebben terecht gezegd dat dit voorstel van decreet niet kiest voor een bepaalde vorm van opvoeding. Dat vindt hij normaal: het is niet aan de decreetgever om op dat vlak bepaalde zaken op te leggen.

De beperktheid van de middelen kan hij alleen samen met de sprekers betreuren. Een pluspunt van dit voorstel van decreet is dat het tenminste een decreetale basis creëert. Als de meerderheid ervoor kiest om meer te investeren in opvoedingsondersteuning, zal ze daarvoor ook een decreetale basis hebben. Gezien de beperkte middelen lijkt het hem logisch om te kiezen voor een opvoedingswinkel in de centrumsteden. Hij is het echter niet eens met mevrouw Vogels waar ze zegt dat dit het enige is wat dit voorstel van decreet creëert. Het lokaal overleg kinderopvang vormt de basis van dit voorstel van decreet. Men probeert alle lokale besturen te laten samenwerken rond opvoedingsondersteuning. Als dat in een centrumstad kan uitgroeien tot een opvoedingswinkel, dan is dat een erkenning van iets wat vandaag al bestaat en wat een goede formule is. Daarom werd er gekozen voor de centrumsteden.

Hij kan begrijpen dat sommige mensen vragen hebben bij de rol van Kind en Gezin. Toch zou het volgens

hem dom zijn om de expertise van Kind en Gezin niet te benutten. De verwarring ontstaat vooral door het feit dat men ervoor kiest om het expertisecentrum onder te brengen bij Kind en Gezin. Deze keuze is echter vooral ingegeven door de overweging dat het aldus mogelijk zal zijn om gebruik te maken van de gebouwen en van de administratieve ondersteuning van Kind en Gezin. Het zal dus niet nodig zijn om een eigen gebouw te huren of een eigen administratie op te zetten. Uiteraard moet de expertise van Kind en Gezin aangevuld worden met de expertise van andere partners. Kind en Gezin heeft een zeer grote expertise en een grote uitstraling voor kinderen tot drie jaar en zelfs voor kinderen van drie tot zes jaar. Uiteraard moeten er nog een aantal andere partners worden betrokken bij dat Vlaams expertisecentrum, waarvan er sommige vandaag al aan het woord gekomen zijn tijdens de hoorzitting. Het lijkt hem bijvoorbeeld vanzelfsprekend dat ook de Gezinsbond daarin een belangrijke rol te spelen heeft.

Er werd kritiek geuit op de lange lijst van lokale actoren die moeten worden uitgenodigd. Het gaat inderdaad om een uitnodiging. Als deze actoren aanwezig wensen te zijn, dan kunnen ze dat. Sommige sprekers zegden dat er nog actoren ontbreken. Wij denken dat deze lijst zeer ruim is. Uiteraard kan ze nog worden aangevuld door de Vlaamse Regering. Wij denken dat we met deze lijst een zeer goede dekking krijgen op lokaal niveau. In een stad als Antwerpen lijkt het hem nodig dat de scholen een afvaardiging sturen. Hij denkt dat er vandaag al genoeg vergadermomenten zijn zodat er over deze keuze niet nog eens apart moet worden vergaderd. Hij denkt dat men een karikatuur maakt van de voorgestelde structuren. Er is nood aan een coördinerende rol op lokaal vlak. Er zijn nu al heel veel initiatieven en het risico bestaat dat ze naast elkaar werken. Dit voorstel van decreet moet de bestaande goede initiatieven stroomlijnen zodat de verschillende actoren tenminste geen verschillende boodschappen uitzenden.

De vrees werd geuit dat sommige mensen door het inschakelen van de preventieconsulenten een link zouden leggen met de bijzondere jeugdzorg. De indieners delen die bezorgdheid. Ze hebben dat risico duidelijk opgevangen op pagina 3 bovenaan in de toelichting waar duidelijk wordt gezegd dat de opdracht van de preventieconsulenten volledig gekaderd is in de opvoedingsondersteuning als preventie.

De VVP had enkele concrete vragen over de cofinanciering in artikel 9, §1, tweede lid. Het is onder meer

op vraag van een aantal mensen uit de provincie dat deze bepaling werd opgenomen. Op die manier proberen de indieners de provincies te laten werken rond opvoedingsondersteuning. De Vlaamse Regering zou bijvoorbeeld kunnen beslissen om extra werkmiddelen in te zetten in die provincies waar het provinciale niveau middelen vrijmaakt voor opvoedingsondersteuning of andere inspanningen doet. Het gaat dus zeker niet om een gedwongen cofinanciering. Het is alleen een manier om de provincies te stimuleren om te werken rond opvoedingsondersteuning.

De provincies hebben een aantal terechte bedenkingen geformuleerd. Er moet zeker rekening worden gehouden met het belfortmodel dat impliceert dat de Vlaamse overheid aan de provincies geen taken kan opleggen als ze daar geen middelen tegenover stelt.

Hij stelt voor dat men nog een week extra zou nemen om eens rustig na te denken over de bedenkingen die vandaag werden gemaakt. Volgende week zouden er dan amendementen kunnen worden ingediend en zou men kunnen overgaan tot de uiteindelijke stemming. Hij stelt wel voor dat de bespreking van de voorliggende tekst vandaag zou worden afgerond.

Mevrouw Haerden van de opvoedingswinkel in Genk betreunde dat de leeftijdsgrens voor de opvoedingsondersteuning op 18 jaar is gesteld. De heer Dehaene merkt op dat deze grens voortvloeit uit een aantal andere wetgevingen. Niemand zal echter een 21-jarige of iemand zonder kinderen beletten om binnen te lopen in een opvoedingswinkel om er een vraag te stellen. De doelgroep is duidelijk bepaald, maar de kanalen die worden gecreëerd, blijven volgens de heer Dehaene open voor alle leeftijdsgroepen.

De Jeugdraad merkte op dat de jeugdbewegingen niet vermeld zijn. In de toelichting bij artikel 3, 3°, staat echter dat de lokale coördinator moet zorgen voor de link met de lokale verenigingen. Op die manier zullen de jeugdbewegingen ongetwijfeld hun expertise kunnen inbrengen in het lokaal overleg.

Tijdens de hoorzitting werd de term Triple P enkele keren vermeld. Het voorstel van decreet kiest niet voor Triple P. Het zou volgens de heer Dehaene verkeerd zijn om dat in een decreet op te nemen. Hij denkt dat men de resultaten van de bestaande projecten – vooral in Antwerpen – zal moeten kennen om te kunnen beoordelen of men in Vlaanderen verder

moet werken met Triple P. Dit voorstel van decreet loopt zeker niet vooruit op eventuele conclusies ter zake.

Het wetenschappelijk onderzoek, waarover een aantal bedenkingen werden gemaakt, zal een van de taken zijn van het expertisecentrum. Het expertisecentrum zal dat wetenschappelijk onderzoek niet zelf uitvoeren. Het zal wel uitmaken welk onderzoek er moet gebeuren. Om te beslissen wie dat onderzoek mag uitvoeren, zullen de normale procedures worden gevolgd.

De opvoedingswinkel is niet het enige kanaal. Het lokaal overleg opvoedingsondersteuning is de vertrekbasis. Ook het bovenlokale niveau is opgenomen in het voorstel van decreet. Hij raadt de collega's aan om een bezoek te brengen aan de bovenlokale werking in Geel. Dergelijke initiatieven zullen in eerste instantie geen financiële steun krijgen van de Vlaamse overheid. Ze kunnen echter wel een erkenning en een label krijgen als opvoedingswinkel. Dit voorstel van decreet creëert wel het noodzakelijke decretale kader om ook dergelijke samenwerkingsverbanden te ondersteunen.

De heer *Bart Caron* stelt dat niets perfect is in deze wereld. Dat geldt ook voor het regelgevende werk van de overheid. Hij beseft dat er nog een aantal manco's zijn in de tekst, maar dat mag er volgens hem niet toe leiden dat men geen initiatief neemt.

Hij vindt het belangrijk dat de Vlaamse overheid een initiatief neemt inzake opvoedingsondersteuning. Dit initiatief werd genomen door het parlement, in overleg met de minister.

Heel wat sprekers hebben tijdens de hoorzitting commentaar gegeven op het voorliggende voorstel van decreet. Hij denkt dat de commissieleden die opmerkingen ernstig moeten nemen. Daarom steunt hij de vraag van de heer Dehaene om de bespreking nog open te laten. Dat creëert de mogelijkheid om een aantal opmerkingen van de sprekers verder te onderzoeken. Er moet een sterk voorstel ter tafel liggen.

Tijdens de bespreking waren de indieners het erover eens dat er, gelet op de relatief zware structurele bouw ervan, een relatief klein budget wordt uitgetrokken voor dit voorstel van decreet. Nu zijn er twee mogelijkheden. Ofwel zegt men dat de middelen onvoldoende zijn en doet men niets. Ofwel beslist men om een proces op gang te brengen waarbij de

mensen die op het terrein bezig zijn met opvoedingsondersteuning of die een initiatief in die richting willen nemen, op korte termijn worden ondersteund. Zo kan men ondervinden in welke mate de budgetten voor deze vorm van opvoedingsondersteuning – op de verschillende overheidsniveaus, in de opvoedingswinkels, in het overleg en in het kenniscentrum – gradueel kunnen stijgen. Dat is de eerste trede van een trap die nog een aantal andere treden telt en waarvan we – gelukkig – niet weten hoever hij reikt.

Hij is het eens met de stelling van de sprekers dat men daarbij zorgvuldig te werk moet gaan. Daarom ondersteunt hij het voorstel van de heer Dehaene om de bespreking nog even open te houden en om volgende week eventueel nog een aantal amendementen in te dienen. Daarover moet nog overleg worden gepleegd.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* gaat akkoord met de gevraagde verschuiving naar volgende week. Ze meent echter dat dit belangrijke initiatief een debat waard is, ook binnen haar fractie. Ze vraagt dat eventuele amendementen ten laatste maandag aan de commissieleden zouden worden bezorgd en niet ter zitting zelf. Zo kunnen de commissieleden de eventuele amendementen vooraf bekijken. Haar fractie wil constructief meewerken. Het is niet omdat ze in de oppositie zit dat ze zomaar alles wil afschieten.

De *voorzitter* verduidelijkt dat de commissieleden vrij zijn om argumenten aan te reiken om de eventuele amendementen in te dienen voor de vergadering. Het is aan de indieners om te beslissen of ze op die vraag ingaan of niet. In het Reglement is er echter niets wat de indieners ertoe dwingt om hun amendementen vooraf over te maken aan de andere commissieleden.

Mevrouw *Mieke Vogels* vindt het heel belangrijk dat er een decretaal kader wordt gecreëerd voor de opvoedingsondersteuning. Dat is een noodzakelijke stimulans om de opvoedingsondersteuning in de toekomst breder uit te werken.

Ze benadrukt echter dat de parlementsleden ook de opdracht hebben om degelijk wetgevend werk te verrichten. In dit parlement worden er volgens haar al te vaak decreten gestemd die diverse mankementen vertonen en die keer op keer moeten worden gewijzigd. Ze denkt daarbij onder meer aan het gemeentedecreet en aan het provinciedecreet. Ze waardeert het dat de meerderheid toegeeft dat er in de tekst nog een aantal hiaten zitten en dat ze hierover nog wat wil

nadenken. Zij is echter van oordeel dat men verder moet durven nadenken dan enkele details. Ze heeft nog geen antwoord gekregen op haar opmerking dat dit voorstel te veel aanbodgestuurd en te weinig vraaggestuurd is, dat het decreet te veel de nadruk legt op de professionals en te weinig op de vrijwilligers. Ze vraagt dat de meerderheid nog eens zou nadenken over die fundamentele opmerkingen, dat ze eens in de huid zou kruipen van een ouder met opvoedingsproblemen. Dan komt men misschien tot een aantal noodzakelijke essentiële wijzigingen aan dit voorstel van decreet.

Als er amendementen worden ingediend, dan hoopt ook zij dat de commissieleden die tijdig zullen krijgen, zodat de bespreking volgende week op een constructieve manier kan worden verdergezet.

Op de vraag van mevrouw Vogels over vraaggestuurd werken antwoordt de heer *Tom Dehaene* dat dit voorstel van decreet vooral de bedoeling heeft om preventief te werken, om informatie te geven, ook als er nog geen problemen zijn. Vraaggestuurd werken impliceert dat men pas ingrijpt als er problemen zijn. Vraaggestuurd werken hoort dus meer thuis in de hulpverlening en dat is niet de bedoeling van dit voorstel van decreet. Het is de bedoeling dat men, op het ogenblik dat er vragen rijzen, nog weet wat er gezegd werd of dat men tenminste nog weet waar men terecht kan om die vragen te stellen.

2.2. 26 juni 2007

Mevrouw *Marijke Dillen* verontschuldigt zich omdat ze om gezondheidsredenen niet aanwezig was bij de hoorzitting, die ze zelf mee had aangevraagd.

Namens haar fractie beklemtoont ze dat niemand het nut van opvoedingsondersteuning durft te betwijfelen. De doelstellingen van het voorstel van decreet zijn heel positief. Toch is er tijdens de hoorzitting op een aantal punten fundamentele kritiek geuit. Ze veronderstelt dat het goed zou zijn om in het voorstel van decreet een aantal aanpassingen door te voeren.

Ze vindt het positief dat het voorstel de verantwoordelijkheid voor de opvoeding bij de ouders legt. Men wil er dus alleen voor zorgen dat adviezen en tips tot bij de gezinnen geraken.

Eigenlijk wordt hier een kaderdecreet voorgesteld. Ze betreurt dat een aantal belangrijke opdrachten worden toevertrouwd aan de regering. Het voorstel

beperkt zich dus tot algemeenheden. Het is onduidelijk hoe dat in de praktijk zal worden toegepast. Ondanks de stijging van de middelen van 87.000 euro naar 1,7 miljoen euro, is er een groot contrast tussen de ambitieuze doelstellingen en de beperkte middelen. Het gevolg is dat het voorstel niet in de praktijk gebracht kan worden en dat de noden niet gelenigd worden.

Het huidige decreet opvoedingsondersteuning wordt integraal opgenomen in het nieuwe voorstel van decreet. Diverse fracties – en niet alleen die van Vlaams Belang – hebben bij de begrotingsbesprekingen nochtans gewezen op de gebreken in het decreet, bijvoorbeeld bij de toewijzing van de projecten. Toch wordt het principe van het toewijzen van projecten, onder meer aan verenigingen en deelverenigingen, overgenomen in artikel 10 van het nieuwe voorstel van decreet. Mevrouw Dillen betreurt dat het huidige decreet nooit geëvalueerd werd. Er zijn een aantal praktische knelpunten. Ze betwijfelt dan ook of het bestaande decreet zonder voorafgaande evaluatie als basis kan dienen voor het nieuwe voorstel van decreet. Er bestaan al lokale en provinciale initiatieven voor opvoedingsondersteuning. Dat zijn vaak positieve projecten. Ondanks het amendement waarover zij reeds beschikt, wordt daar nog te weinig rekening mee gehouden.

Uit de hoorzitting blijkt dat iedereen positief staat ten opzichte van de doelstellingen en de algemene lijnen van het voorstel van decreet. Er blijven echter enkele belangrijke knelpunten, onder meer rond de inhoud van de opvoedingsondersteuning. Andere sprekers hebben al gezegd dat het voorstel te veel focust op preventie. Mevrouw Dillen betreurt dat de opvoedingsondersteuning niet ruimer wordt bekeken. Er werd ook al gewezen op de discussie over de wachtlijsten in de kinderopvang en in de buitenschoolse kinderopvang. De Gezinsbond stelt dat opvoedingsondersteuning thuishoort in een totaalaanbod voor gezinnen. Opvoedingsondersteuning mag geen eiland zijn. Ook in de opvoedingsondersteuning moet men meer oog hebben voor huisvesting, onderwijs en financiële ondersteuning. Het moet de bedoeling zijn om op zoveel mogelijk domeinen de bestaande problemen te signaleren. Die problemen liggen immers niet zelden aan de basis van de opvoedingsproblemen.

Het voorstel van decreet gaat uit van het model van de opvoedingswinkels. Daardoor blijft het te

veel aanbodgestuurd en wordt er te weinig rekening gehouden met de vraag.

Zijn de administratie en de structuur wel in verhouding tot het doel? Is er voldoende personeel? Er is voorzien in een lokale coördinator, een voltijdse in de grootsteden en een halftijdse in de centrumsteden. De taken van die lokale coördinator zijn nog niet duidelijk afgebakend. Men stelt terecht dat vrijwilligers bepaalde opdrachten kunnen uitvoeren. Mevrouw Dillen denkt, samen met de sprekers op de hoorzitting, dat er onvoldoende personeel zal zijn om de taken uit te voeren. Ze vreest ook dat er te veel vergaard zal worden.

Alles is sterk gericht op de professionele hulpverlening. Waarom wordt er geen of bijna geen rekening gehouden met de netwerken en de sociaal-culturele verenigingen? Ook de Gezinsbond heeft gevraagd waarom de rol van het sociaal-culturele vormingswerk niet ernstig wordt genomen.

Ze meent ook dat Kind en Gezin niet de exclusieve partner mag zijn voor het opzetten van een Vlaams Expertisecentrum Opvoedingsondersteuning. Ze wil geen afbreuk doen aan de waarde van Kind en Gezin. Deze organisatie werkt echter vooral met jonge kinderen. De heer Dehaene zegt dat er andere partners zullen worden betrokken bij het expertisecentrum en dat de expliciete keuze voor Kind en Gezin te maken heeft met administratieve ondersteuning en gebouwen. Mevrouw Dillen meent dat die andere partners beter zouden worden opgenomen in het centrum. De Gezinsbond kan bijvoorbeeld een belangrijke opdracht vervullen in het expertisecentrum. Waarom wordt dat niet structureel vastgelegd in het voorstel? Dat geeft meer zekerheid voor de praktische uitvoering.

Ze wil meer garanties dat er voldoende aandacht wordt besteed aan kinderen van 12 jaar en ouder. De Opvoedingswinkel betreurt dat de leeftijdsgrens op 18 jaar ligt. Heel wat vragen gaan immers over de jongeren van 18 tot 21 jaar.

Ze denkt dat er meer waarborgen moeten komen voor de laagdrempeligheid. Er wordt vooral gefocust op de centrumsteden: daar zijn er opvoedingswinkels. In veel regio's zal het basisaanbod echter niet verzekerd zijn. De kinderrechtencommissaris merkte terecht op dat er specifieke aandacht moet zijn voor de ouder-kindrelatie na echtscheiding.

Mevrouw Marijke Dillen stelt voor dat de indieners het voorstel nog eens grondig zouden vergelijken met

de opmerkingen van de deskundigen. In het amendement werd alleen rekening gehouden met de opmerkingen over de rol van de provincie, maar er zijn nog andere fundamentele punten van kritiek. Ze benadrukt dat het niet haar bedoeling is het voorstel van tafel te vegen: ze stelt alleen voor de tekortkomingen ervan weg te werken.

Mevrouw *Vera Van Der Borgh* stelt dat het belang van opvoedingsondersteuning moeilijk kan worden overschat in tijden van grote opvoedingsonzekerheid. De opvoedingswinkels en het expertisecentrum zijn goede instrumenten om op een professionele wijze stappen vooruit te zetten. Ze hoopt dat het expertisecentrum voldoende aandacht zal besteden aan de vorming van diegenen die in contact komen met ouders van jonge kinderen, bijvoorbeeld onthaalouders, crècheperoneel en onderwijzend personeel. Door de vele uren die ze doorbrengen met de kinderen, kennen ze de eventuele opvoedingsproblemen zeer goed. Daarenboven zijn ze vaak de vertrouwenspersonen van de ouders. Hun adviezen worden gemakkelijker aanvaard.

Voornoemde contactpersonen hebben niet alleen behoefte aan opleiding. Ze moeten ook weten naar welke instanties ze de ouders kunnen doorverwijzen in geval van problemen. Het is dan ook belangrijk dat de ministers van Onderwijs en Welzijn samenwerken.

Het nadeel van dit voorstel van decreet is dat het een zware structuur creëert, met het lokale overleg, de opvoedingswinkel, de Vlaamse coördinatoren, het expertisecentrum en de provinciale steunpunten. De gezondheidswerkers klagen nu al over de vele overlegmomenten en -organen. Ze zien daar niet altijd de meerwaarde van in. Dit voorstel mag dat probleem niet verzwaren. Het is geen goede zaak dat meer en meer welzijnswerkers beroepsvergaders worden. Daardoor verliezen ze het contact met de praktijk.

Ze is blij dat er niet alleen een tweejaarlijkse rapportering komt, maar ook een evaluatie. Daarover zal de meerderheid een amendement indienen. Met die evaluatie zal men kunnen nagaan of het voorstel voldoet aan de verwachtingen van het parlement, de welzijnswerkers en de ouders.

De heer *Tom Dehaene* geeft toe dat bepaalde zaken nog moeten worden uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Regering. Bovendien zijn de middelen voor opvoedingsondersteuning op dit ogenblik beperkt. Dit voorstel van decreet maakt het echter mogelijk om in de toekomst meer te investeren in

opvoedingsondersteuning. Het schept de kanalen die later gebruikt zullen worden om de middelen goed te besteden.

Hij is ervan overtuigd dat het huidige decreet waardevol is. Hij staft dat met een verwijzing naar het grote aantal informatieavonden. Niettemin staat niets een eventuele bijsturing in de uitvoeringsbesluiten in de weg.

De indieners zijn ervan uitgegaan dat alle bestaande initiatieven een plaats moeten krijgen. Ze geloven in de werking van de Genkse opvoedingswinkel. Deze opvoedingswinkel is dan ook de basis geweest voor het overeenkomstige onderdeel van het voorstel van decreet. De heer Dehaene is het echter niet eens met de stelling van mevrouw Dillen dat het hele voorstel van decreet gebaseerd is op de opvoedingswinkels. Het lokale overleg vormt immers de basis. Het is de bedoeling om in elke gemeente overleg over opvoedingsondersteuning op gang te brengen. Daarbovenop komt er een Vlaams expertisecentrum. De dertien centrumsteden krijgen de kans om de opvoedingswinkels extra te ondersteunen. De keuze voor de centrumsteden heeft te maken met de beperktheid van de middelen. Niets belet echter dat kleinere gemeenten samen een regionale opvoedingswinkel opstarten.

Vermits er expliciet gekozen is voor een preventief aanbod, wordt het systeem aanbodgestuurd. Men wil alle ouders bereiken, dus ook de ouders zonder problemen. Een vraaggestuurd systeem geeft pas informatie wanneer er problemen zijn.

De jongeren van minder dan 18 jaar vormen de doelgroep van het voorstel van decreet. Hij benadrukt echter dat een 19- of 20-jarige ook welkom is in de opvoedingswinkel.

Uit praktische overwegingen blijft hij achter het voornemen staan om het expertisecentrum onder te brengen bij Kind en Gezin. Hij beaamt dat de expertise van Kind en Gezin aangevuld dient te worden met die van andere organisaties, zodat elke leeftijdscategorie terecht kan in het expertisecentrum.

Op basis van de hoorzitting wordt een amendement ingediend om de provincies op eigen vraag een rol toe te kennen.

Mevrouw *Mieke Vogels* is het niet eens met de stelling dat een vraaggestuurd aanbod noodzakelijk betekent dat men wacht tot er problemen zijn. De Gezinsbond heeft tijdens de hoorzitting gezegd dat

iedereen opvoedingsproblemen heeft. Ook als er geen echte problemen zijn, weten ouders niet altijd hoe ze hun kinderen – en dan vooral hun pubers – moeten aanpakken.

Dit voorstel van decreet roept een loodzware structuur in het leven die hulpaanbieders samenbrengt. De ondersteuningsraad bestaat inderdaad uit hulpaanbieders die niet aan preventie doen. Het is net op het ogenblik dat er problemen zijn, dat ouders zich richten tot een CLB of een Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (CKG).

Tijdens de hoorzitting is er kritiek geuit op het ondoorzichtige karakter van dit voorstel van decreet. Het amendement dat een rol toebedeelt aan de provincies, verhoogt volgens de spreker de bureaucratie, de betutteling en de regelnevel. Ze noemt dit voorstel van decreet een draak en ze raadt de indieners aan hun oor te luisteren te leggen bij het middenveld.

De heer *Bart Caron* geeft toe dat de structuur loodzwaar lijkt. De praktijk zal duidelijk maken of die wel functioneert. Daarom bepaalt het voorstel van decreet ook dat er een evaluatie zal worden ingelast. Hij had verwacht dat de sprekers vernietigend zouden oordelen over de zware structuur. Tijdens de hoorzitting werd er echter weinig fundamentele kritiek geuit. Vijf organisaties vroegen expliciet een plaats voor de provincies. Op deze vraag van het middenveld willen de indieners ingaan. Hij geeft toe dat het systeem nog gebreken vertoont. Het wordt dus een stap in het onbekende. Indien de indieners zouden ingaan op alle wensen die werden geuit tijdens de hoorzitting, zouden nog veel meer actoren betrokken zijn bij het lokale overleg of bij het Vlaams expertisecentrum. De voorgestelde lijst kan lokaal aangepast worden. Hij besluit dat de structuur zwaar is en er gekomen is op vraag van het middenveld.

Mevrouw *Mieke Vogels* zegt dat het middenveld altijd geïnteresseerd is wanneer de overheid een nieuwe middenstroom aankondigt. Het debat gaat dan niet meer over de vraag of de structuur functioneert. De betrokkenen eisen gewoon een plaats op omdat anderen een plaats krijgen. Politici moeten streven naar transparantie en efficiëntie. Volgens haar beantwoordt dit voorstel van decreet niet aan die norm.

Mevrouw *Vogels* wil weten of de Vlaamse Regering de voorgestelde financiering van Triple P heeft goedgekeurd. Ze vraagt zich af of het niet beter zou zijn de opvoedingsondersteuning en Triple P in één geheel te integreren, zoals de Gezinsbond vraagt.

De heer *Robert Voorhamme* vindt dat mevrouw Dillen en mevrouw Vogels warm en koud tegelijk blazen. Opvoedingsondersteuning vereist nauwe samenwerking tussen uiteenlopende sectoren en mag dus niet in handen zijn van één sector.

Hij weerlegt de stelling van mevrouw Vogels dat de CLB's alleen optreden als er problemen zijn: goede CLB's begeleiden mensen zonder dat er sprake is van problemen. Hij verzet zich tegen een te enge structuur omdat een aantal belangrijke betrokkenen dan over het hoofd zouden worden gezien. Dit voorstel van decreet beoogt opvoedingsondersteuning om preventieve redenen. Dat impliceert dat er een antwoord wordt geboden op alle vragen van zogenaamd normale ouders, en dat nog voor die met echte problemen te kampen hebben. Een dergelijke aanpak vereist een brede netwerkstructuur.

De spreker wijst erop dat deze structuur al toegepast wordt in Antwerpen. Alle in het voorstel van decreet opgenomen instanties zitten er rond de tafel. Dat systeem werkt bijzonder goed. Vermits deze instanties al werden geraadpleegd voor de indiening van het voorstel van decreet, staan ze achter de geplande structuur.

Het is de bedoeling om snel van start te gaan met de opvoedingsondersteuning, ondanks de beperktheid van de middelen. Tal van beleids mensen hebben de laatste tijd gewezen op het belang van opvoedingsondersteuning. Door een snelle start probeert men een versnipperde aanpak te voorkomen. Wanneer men eenmaal op een versnipperde manier van start is gegaan, is het namelijk onmogelijk om nog voor goede regels en voor een goede financiering te zorgen. Hij gaat ervan uit dat er in de toekomst meer middelen uitgetrokken zullen worden voor opvoedingsondersteuning.

Hij hecht veel belang aan de tweejaarlijkse verslaggeving en evaluatie. Op dat moment zal blijken of er extra middelen nodig zijn. Dat verkiest hij boven het vastleggen van middelen voor een systeem waarvan men de impact nog niet kan inschatten.

In een aantal regio's wordt nu al gewerkt aan opvoedingsondersteuning. Waar dat niet het geval is, zal men de verschillende instanties moeten stimuleren tot overleg. Het duurt even voor de betrokken partners het eens raken over de prioriteiten of de initiatieven.

Hij verzet zich tegen het idee dat dit systeem een bureaucratische moloch is. Het Vlaams expertisecen-

trum zal bijvoorbeeld onder Kind en Gezin vallen om de bureaucratie te beperken. Wie daartegen pleit, vraagt volgens hem om meer bureaucratie.

De heer Voorhamme ziet twee mogelijkheden. Opvoedingsondersteuning kan in handen zijn van een breed netwerk of van een afzonderlijk en gespecialiseerd welzijnsclubje. Hij is geen voorstander van die tweede optie.

Mevrouw *Sonja Claes* feliciteert de indieners met hun initiatief. Ze is van oordeel dat het voorstel van decreet wel degelijk kan functioneren. De opvoedingsondersteuning vereist geen nieuwe structuren: netwerking is cruciaal. De expertise van de hulpverlening moet worden gebruikt om aan preventie te doen. Het debat over vraaggestuurd of aanbodgestuurd werken is overbodig omdat hulpaanbieders ook in staat zijn om de vragen van gewone mensen te beantwoorden. Het voorgestelde systeem beantwoordt aan een vraag van de bevolking. Men gaat efficiënt om met overheidsmiddelen. De lokaal opgebouwde kennis kan worden benut. Het voorgestelde systeem komt overeen met het Limburgse. Zij is van oordeel dat dit systeem zal functioneren in heel Vlaanderen. De manier waarop het voorstel van decreet de werking van de opvoedingswinkels in de centrumstedent regelt, zal functioneren. Ze is tevreden met het amendement dat een rol toekent aan de provincies. De provincies moeten zorgen voor een aanbod van opvoedingsondersteuning in de kleinere centrumstedent.

Mevrouw *Mieke Vogels* heeft er niets op tegen dat er een rol wordt toebedeeld aan de provincies. Ze heeft wel vragen bij het grote aantal bijkomende bepalingen in het amendement.

Wie een voorstel van decreet indient, moet zich proberen in te beelden wat dat in de realiteit zal betekenen. Een alleenstaande moeder met een zoon van 13 jaar vindt geen kinderopvang tijdens de vakantie. De jongen blijft alleen thuis en hangt rond, waardoor hij zich lastig begint te gedragen. Er zijn nog geen echte problemen maar de moeder stapt naar de opvoedingswinkel. Mevrouw Vogels vraagt wat er dan zal gebeuren. Mevrouw *Sonja Claes* antwoordt dat men met de moeder zal praten over de mogelijke oorzaken van het gedrag van haar zoon. Het is de bedoeling dat de moeder zelf conclusies trekt. Mevrouw *Mieke Vogels* ziet maar één mogelijke conclusie: kinderopvang zoeken. Mevrouw *Sonja Claes* zegt dat de opvoedingswinkel de problemen niet zal oplossen. De opvoedingswinkel zal de moeder suggesties doen

waarmee zij aan de slag kan. Vroeger raadpleegde men het boek van professor Spock bij opvoedingsproblemen. Mevrouw *Mieke Vogels* antwoordt dat professor Spock geen kinderopvang organiseert. Mevrouw *Sonja Claes* zegt dat de hulpverleners van de opvoedingswinkel een aantal oplossingen zullen suggereren.

Mevrouw *Mieke Vogels* is het eens met de kritiek van de Brusselse opvoedingswinkel. De loodzware structuur is niet nodig. Ouders willen houvast en doorverwijzingsmogelijkheden. De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat de indieners de Genkse opvoedingswinkel als voorbeeld gebruiken. Deze opvoedingswinkel is van onderuit gegroeid, in overleg met de partners. In Brussel heeft men een opvoedingswinkel geopend zonder dat er voorafgaandelijk een netwerk was uitgebouwd.

De heer *Robert Voorhamme* zegt dat mevrouw *Vogels* het in haar voorbeeld niet heeft over opvoedingsondersteuning, maar over een gebrek aan buitenschoolse kinderopvang. Het tekort aan buitenschoolse kinderopvang is een reëel probleem dat de opvoeding beïnvloedt, maar mag niet gebruikt worden om te oordelen over de manier waarop opvoedingsondersteuning wordt aangepakt.

Opvoedingsondersteuning is nodig gezien het grote aantal opvoedingsvragen bij de ouders. Tot de jaren zestig werd de samenleving gedomineerd door een collectieve norm waardoor het voor iedereen gemakkelijk was om kinderen op te voeden. Het opvoedingspatroon was collectief. In de huidige samenleving moet iedereen voor zichzelf normen zoeken. Door deze evolutie komen ouders voor opvoedingsdilemma's te staan en is er behoefte aan opvoedingsondersteuning. Vermits veel mensen met opvoedingsdilemma's kampen, mag opvoedingsondersteuning niet uitsluitend in handen komen van hulpverleners of welzijnswerkers. Nu stellen de ouders vaak opvoedingsvragen aan leerkrachten of dokters. Zij vragen een netwerk en expertiseopbouw want ze zijn niet noodzakelijk specialisten inzake opvoeding.

De heer *Luc Martens*, voorzitter, beaamt de stelling van de heer *Voorhamme*. Hij zegt dat mevrouw *Lieve Vandemeulebroecke* van de KULeuven in haar onderzoek alle mogelijkheden beschrijft om aan opvoedingsondersteuning te doen. Dit voorstel van decreet werkt daarvoor een kader uit.

Minister *Inge Vervotte* dankt de initiatiefnemers. Aan dit voorstel van decreet zijn talrijke debatten voorafgegaan. De initiatiefnemers zijn zorgzaam, open en

in overleg tewerk gegaan. Er zijn twee hoorzittingen georganiseerd.

Al tijdens de eerste besprekingen werd duidelijk dat ouders moeten beseffen dat ze sowieso met opvoedingsvragen geconfronteerd zullen worden. Ouders moeten weten dat ze met die vragen ergens terecht kunnen. Het voorstel van decreet gelooft in de kracht van de ouders en is niet betuttelend. Dat is een emancipatorische werkwijze. De vraaggestuurde aanpak is er het gevolg van.

Het voorstel van decreet biedt kansen. De minister wijst op de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regering en van het Vlaams Parlement. Zij zullen beslissen hoe men verder zal omgaan met dit voorstel van decreet.

Een andere reden waarom de tekst niet kan worden bestempeld als betuttelend, is dat nogal wat zaken nader bepaald dienen te worden in uitvoeringsbesluiten. Er werd rekening gehouden met de bestaande dynamiek en tegelijk geloven de indieners in het ontstaan van nieuwe dynamieken. Er is bijvoorbeeld nog nooit zoveel gesproken over opvoedingsondersteuning als de laatste tijd. De lokale besturen zijn er ernstig mee bezig. Het stemt haar tevreden dat de provincies ook een rol vroegen tijdens de hoorzitting. Hoe meer partners, hoe groter de impuls.

Het grote aantal partners kan tot misverstanden leiden. De minister heeft er alle vertrouwen in dat die misverstanden zullen verdwijnen naarmate het voorstel van decreet wordt uitgevoerd. Precies daarom is het goed dat niet alles decretaal wordt vastgelegd. In een al te rigide kader wordt het moeilijk om alle verschillende dynamieken een kans te geven.

Een voorstel van decreet mag niet afgekeurd worden om budgettaire redenen. Het is de verantwoordelijkheid van de minister voor Welzijn om tijdens de begrotingsonderhandelingen voor een budget te zorgen om dit voorstel van decreet uit te voeren. Het regeerakkoord bevat trouwens bepalingen over opvoedingsondersteuning.

Mevrouw *Mieke Vogels* vraagt wat het verband is tussen Triple P en opvoedingsondersteuning. Ze wil ook weten of er een verband is tussen de opvoedingsondersteuning en de integrale jeugdhulp. Ze pleit voor meer middelen voor dit voorstel van decreet, ten nadele van Triple P.

Minister *Inge Vervotte* antwoordt dat er voor Triple P een eenmalig budget nodig is en voor opvoedingsondersteuning een recurrent budget. De minister apprecieert het dat de provincie en de stad Antwerpen voor het grootste deel van het Triple P-budget zullen zorgen. De Vlaamse Regering heeft besloten deel te nemen aan dat project. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) beveelt aan dat de landen rekening zouden houden met de programma's opvoedingsondersteuning. De WHO verwijst daarbij expliciet naar Triple P. Meerdere landen experimenteren met Triple P en spreken af om het systeem samen te evalueren. De minister ziet voldoende redenen om met dit Triple P-proefproject van start te gaan. De Vlaamse Regering heeft het budget goedgekeurd. Antwerpen neemt het voortouw. Na verloop van tijd wordt het project geëvalueerd om na te gaan of het in de rest van Vlaanderen geïmplementeerd kan worden.

Mevrouw *Mieke Vogels* benadrukt dat ze nooit heeft getwijfeld aan de waarde van Triple P. Ze vraagt zich alleen af hoe dat gecombineerd kan worden met opvoedingsondersteuning. Opvoedingsondersteuning vereist een groot netwerk, dat echter totaal los staat van Triple P, dat nochtans een soortgelijk experiment is. Dat vindt ze onlogisch.

Minister *Inge Vervotte* ontkent dat beide zaken los staan van elkaar. Zowel opvoedingsondersteuning als Triple P streven naar een zo breed mogelijk netwerk. Kind en Gezin is een belangrijke partner van beide. De minister benadrukt dat de betrokkenen de kans moeten krijgen om elkaar te vinden en om in het programma te stappen. Ze is van plan om dat te doen. Triple P is een methode voor partners die hun verantwoordelijkheid willen opnemen in de opvoedingsondersteuning. Beide systemen staan niet los van elkaar. Men zal rustig nagaan aan wie deze methodiek aangeleerd moet worden. Het is niet nodig dat iedereen die betrokken is bij de opvoedingsondersteuning een Triple P-opleiding volgt.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikelen 1 en 2

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning en lokaal overleg opvoedingsondersteuning

Artikel 3

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vraagt welke instantie de lokale coördinator zal betalen.

De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat de lokale coördinator een personeelslid zal zijn van de gemeente. Het is echter geen bijkomende functie. Als de gemeente ervoor opteert om te werken rond opvoedingsondersteuning, wordt het een bijkomende taak voor een bestaand personeelslid. De bedoeling is dat het personeelslid van de gemeente of van het OCMW de opleiding volgt die Vlaanderen zal organiseren, en dat hij of zij het lokale overleg zal bijeenroepen.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 4

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* stelt vast dat het lokaal overleg opvoedingsondersteuning het lokaal sociaal beleidsplan mee voorbereidt. Ze vraagt zich af hoe dat verloopt. Moet het lokaal overleg advies geven? Is dat advies bindend?

De heer *Tom Dehaene* bevestigt dat het lokaal overleg opvoedingsondersteuning een inbreng zal hebben in het lokaal sociaal beleidsplan. Voor het eerste plan zal dat allicht moeilijk zijn. Er is echter om de zes jaar een herziening.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 5

Een amendement van de heer *Tom Dehaene*, mevrouw *Vera Jans*, de heren *Robert Voorhamme*

en Bart Caron en de dames Vera Van der Borgh en Helga Stevens strekt ertoe in artikel 5, eerste lid, tussen de woorden “artikel 7” en “artikel 13” de woorden “artikel 8, §1, eerste lid” in te voegen (amendement nr. 1).

De heer *Tom Dehaene* zegt dat de indieners met deze invoeging de CKG's willen betrekken bij het lokaal overleg opvoedingsondersteuning. Dat is trouwens altijd de bedoeling geweest, maar in de oorspronkelijke tekst was de verwijzing blijkbaar verkeerd.

De *voorzitter* vindt dat uit de formulering van het amendement niet blijkt dat het amendement betrekking heeft op artikel 5, 12°. De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat de verwijzing van het amendement juridisch correct is. Het eerste lid bestaat uit een opsomming van twaalf punten en er wordt verwezen naar woorden die maar een keer voorkomen.

De heer *Bart Caron* merkt op dat artikel 5 een aantal organisaties opsomt die ten minste uitgenodigd moeten worden voor overleg. Hij wil die lijst niet uitbreiden, maar pleit ervoor om ook de gemeentelijke jeugdraad en de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) uit te nodigen. Uit de artikelen 5 en 6 blijkt trouwens duidelijk dat het gaat over preventie en niet over hulpverlening.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* heeft een paar bedenkingen. De opsomming in het eerste lid is niet limitatief, maar de erkende huisartsen zijn er wel in opgenomen. Zullen alle erkende huisartsen worden uitgenodigd om deel te nemen aan het overleg of slechts een paar? Wordt er een selectie gemaakt en, zo ja, door wie? Dezelfde vragen gelden voor de scholen en de ouderverenigingen. In zijn antwoord verwijst de heer *Tom Dehaene* naar het derde lid van artikel 5 dat zegt dat de Vlaamse Regering de voorwaarden zal bepalen waaronder het lokaal overleg opvoedingsondersteuning kan worden samengesteld. Er staat ook dat het zal gaan om vertegenwoordigers van de actoren, vermeld in het eerste en het tweede lid. In het geval van de huisartsen lijkt het de spreker logisch dat er met een afvaardiging wordt gewerkt.

De heer *Luc Martens*, voorzitter, hoopt dat de Vlaamse Regering niet te veel zaken zelf bepaalt, maar veel ruimte laat aan de wijsheid van de lokale actoren. Zij zijn het best geplaatst om te beoordelen wie al dan niet moet deelnemen.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* herinnert aan de algemene bespreking waarin werd gezegd dat heel wat zaken worden overgelaten aan de Vlaamse Regering.

Mevrouw *Vera Van Der Borgh* verwacht dat de huisartsenkring zal bepalen welke huisartsen zullen deelnemen aan het overleg.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Opvoedingswinkels

Artikel 6

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 7

Een amendement van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Erik Tack strekt ertoe artikel 7 te schrappen (amendement nr. 2).

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* licht toe dat een kwaliteitslabel volgens haar fractie overbodig is. Ofwel voldoen de lokale samenwerkingsverbanden aan bepaalde voorwaarden, ofwel voldoen ze daar niet aan. Als ze niet voldoen aan de voorwaarden, krijgen ze geen subsidies.

De heer *Tom Dehaene* legt de bedoeling van het artikel uit. Om subsidies te krijgen moet een opvoedingswinkel gevestigd zijn in een centrumstad. Artikel 7 maakt het mogelijk dat samenwerkingsverbanden buiten de centrumsteden uitgroeien tot een soort van opvoedingswinkel. Zij kunnen een label krijgen. Dat is belangrijk om eventuele nepinitiatieven te onderscheiden van organisaties die voldoen aan de kwaliteitseisen.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* repliceert dat het voorstel dan een opsomming zou moeten bevatten van de voorwaarden waaraan men moet voldoen om een kwaliteitslabel te krijgen.

Mevrouw *Marijke Dillen* begrijpt de bedoeling van de heer Dehaene en heeft daar geen problemen mee. Dan moet de formulering van artikel 7 echter wel worden aangepast. Nu is het niet duidelijk dat het gaat om andere samenwerkingsverbanden dan die in de centrumsteden.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat op bladzijde 15 duidelijk staat dat het gaat over niet-centrumsteden. Er wordt alleen naar artikel 6 verwezen voor de voorwaarden.

De *voorzitter* zegt dat het artikel sowieso een kwaliteitslabel invoert. Het maakt alleen een onderscheid tussen de samenwerkingsverbanden in de centrumsteden en de andere.

Amendement nr. 2 wordt ingetrokken.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning

Artikelen 8 en 9

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK IVbis (Vernummerd HOOFDSTUK V)

Provinciale steunpunten opvoedingsondersteuning
en het steunpunt opvoedingsondersteuning
van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikelen 9bis en 9ter (vernummerde artikelen 10 en 11)

Een amendement van de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Robert Voorhamme en Bart Caron en de dames Vera Van der Borgh en Helga Stevens strekt ertoe een hoofdstuk IVbis in te voegen dat bestaat uit de artikelen 9bis en 9ter en dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IVbis

Provinciale steunpunten opvoedingsondersteuning
en het steunpunt opvoedingsondersteuning
van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 9bis

De Vlaamse provincie die een provinciaal steunpunt opvoedingsondersteuning opstart of uitbouwt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° het wordt georganiseerd onder de bevoegdheid van de deputatie;

2° het vervult minstens de volgende opdrachten:

a) in overleg met de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning:

- het faciliteert intergemeentelijke of regionale samenwerking rond opvoedingsondersteuning;
- het stelt initiatieven inzake opvoedingsondersteuning, gelegen buiten de centrumsteden, in staat om op te starten;
- het bundelt goede praktijkvoorbeelden en maakt ervaringsuitwisseling mogelijk;

b) in overleg met het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning: het zorgt mee voor de provinciale verspreiding van informatie en materiaal voor iedereen die professioneel of op vrijwillige basis opvoedingsondersteuning biedt.

Artikel 9ter

De Vlaamse Gemeenschapscommissie die een steunpunt opvoedingsondersteuning opstart of uitbouwt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° het wordt georganiseerd onder de bevoegdheid van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie;
 - 2° het vervult minstens de volgende opdrachten:
 - a) in overleg met de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning:
 - het faciliteert samenwerking rond opvoedingsondersteuning;
 - het stelt initiatieven inzake opvoedingsondersteuning in staat om op te starten;
 - het bundelt goede praktijkvoorbeelden en maakt ervaringsuitwisseling mogelijk;
 - b) in overleg met het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning: het zorgt mee voor de verspreiding in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad van informatie en materiaal voor iedereen die professioneel of op vrijwillige basis opvoedingsondersteuning biedt.”
- (amendement nr. 3).

De heer *Tom Dehaene* licht toe dat het toegevoegde hoofdstuk de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in Brussel de mogelijkheid geeft een steunpunt voor opvoedingsondersteuning te organiseren. Het is geen verplichting, maar als het gebeurt, legt het voorstel een aantal verplichtingen op. Het steunpunt valt onder de bevoegdheid van de bestendige deputatie en zal, in overleg met de coördinatoren, een aantal taken moeten vervullen, onder meer het faciliteren van interregionale samenwerking rond opvoedingsondersteuning. Het steunpunt moet initiatieven buiten de centrumsteden ook ondersteunen bij de opstartfase. Hij verwijst daarbij naar het goede voorbeeld van Geel. Het steunpunt zal in overleg met de coördinatoren praktijkvoorbeelden bundelen en goede ervaringen verspreiden. Het steunpunt zal ook, in overleg met het Vlaams Expertisecentrum Opvoedingsondersteuning, informatie en materiaal verspreiden. Artikel 9ter bevat een gelijkaardige opsomming, maar dan voor Brussel.

Amendement nr. 3 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen. Daardoor wordt het nieuwe hoofdstuk IVbis (vernummerd hoofdstuk V) en de nieuwe artikelen 9bis en 9ter (vernummerde artikelen 10 en 11) ingevoegd.

HOOFDSTUK V (vernummerd HOOFDSTUK VI)

Initiatieven inzake voorlichting,
opleiding, vorming of training
in verband met de opvoeding van kinderen

Artikel 10 (vernummerd artikel 12)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI (vernummerd HOOFDSTUK VII)

Vlaams Expertisecentrum
voor Opvoedingsondersteuning

Artikel 11 (vernummerd artikel 13)

Een amendement van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Erik Tack strekt ertoe §1 te vervangen door wat volgt: “Er wordt een Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning opgericht dat bestaat uit een adviescomité en een operationele cel.” (amendement nr. 4).

Mevrouw *Marijke Dillen* stelt dat het erop neerkomt dat Kind en Gezin wordt geschrapt. De redenen daarvoor heeft ze al uitvoerig toegelicht in de algemene bespreking: ofwel worden alle partners vermeld, ofwel geen enkele.

De heer *Bart Caron* vraagt om in het adviescomité ook experts uit de integrale jeugdhulp, het onderwijs en het sociaal-culturele werk uit te nodigen. Die zijn immers nauw betrokken bij de opvoeding van kinderen en kunnen hun deskundigheid ten dienste stellen van een dergelijk platform.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vraagt dat men zou uitleggen wie de experts zijn inzake het opvoeden van kinderen. Moeten ze een bepaald aantal kinderen opgevoed hebben?

De heer *Tom Dehaene* zegt dat er in Vlaanderen voldoende experts zijn. Het gaat niet alleen om opvoeders, maar ook om wetenschappers. Het spreekt vanzelf dat zij in het voorstel genoemd worden.

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Artikelen 12 tot 14 (vernummerde artikelen 14 tot 16)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIII (aangepast HOOFDSTUK VII en vernummerd HOOFDSTUK VIII)

Toezicht en rapportage

Artikel 15 (vernummerd artikel 17)

De *voorzitter* merkt op dat er geen hoofdstuk VII is. Hij vraagt een aanpassing van de nummering. Dat is een technische verbetering. Daarvoor is geen amendement nodig.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 16 (vernummerd artikel 18)

Een amendement van de heer *Tom Dehaene*, mevrouw *Vera Jans*, de heren *Robert Voorhamme* en *Bart Caron* en de dames *Vera Van der Borgh* en *Helga Stevens* strekt ertoe in dit artikel de eerste zin te vervangen door wat volgt: “De Vlaamse Regering brengt tweejaarlijks voor 31 mei bij het Vlaams Par-

lement in een afzonderlijk rapport verslag uit over en maakt een evaluatie van de werking en activiteiten van:” (amendement nr. 5).

De heer *Tom Dehaene* licht toe dat het de bedoeling is om aan dit artikel een tweejaarlijkse evaluatie toe te voegen.

Een amendement van de heer *Tom Dehaene*, mevrouw *Vera Jans*, de heren *Robert Voorhamme* en *Bart Caron* en de dames *Vera Van der Borgh* en *Helga Stevens* strekt ertoe een 1^obis en 1^oter in te voegen, die luiden als volgt:

“1^obis de provinciale steunpunten opvoedingsondersteuning als bedoeld in artikel 9bis;

1^oter het steunpunt opvoedingsondersteuning als bedoeld in artikel 9ter;” (amendement nr. 6).

De heer *Tom Dehaene* licht toe dat het de bedoeling is om ook hier de eventuele steunpunten van de provincies en van de VGC toe te voegen.

Amendement nr. 5 wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 6 wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK IX (aangepast HOOFDSTUK VIII en vernummerd HOOFDSTUK IX)

Slotbepalingen

Artikelen 17 tot 19 (vernummerde artikelen 19 tot 21)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 20 (vernummerd artikel 22)

Een amendement van de dames *Marijke Dillen*, *Gerda Van Steenberge* en *Greet Van Linter* en de heren *Felix Strackx* en *Erik Tack* strekt ertoe dit artikel te schrappen (amendement nr. 7).

Een amendement van de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Robert Voorhamme en Bart Caron en de dames Vera Van der Borgh en Helga Stevens strekt ertoe de datum “1 juli” te vervangen door de datum “1 augustus” (amendement nr. 8).

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* zegt dat wetten en decreten aan regels gebonden zijn. Een van deze regels is dat wetten en decreten tien dagen na hun verschijning in het Belgisch Staatsblad in werking treden. Alleen om gegronde redenen kan daarvan worden afgeweken. De Vlaams Belangfractie had voorgesteld om 1 juli te schrappen omdat die datum niet haalbaar is. Ze vindt het flauw dat de meerderheid nu snel een amendement indient om het amendement van het Vlaams Belang niet te moeten goedkeuren.

De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat het door omstandigheden niet gelukt is om het voorstel op 1 juli in werking te laten treden. Daarom wil hij de datum wijzigen in 1 augustus. Het is de bedoeling het voorstel zo snel mogelijk in voege te laten treden.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* zegt dat met haar amendement het decreet sneller in voege zou treden: het voorstel van decreet wordt volgende week goedgekeurd en onmiddellijk gepubliceerd. Daarna treedt het in werking binnen de tien dagen.

De *voorzitter* veronderstelt dat men met die datum onder meer het onderwijs de kans wil geven om zich tegen 1 september 2007 te organiseren. De datum hoeft er niet echt te staan, maar baat het niet, het schaadt ook niet.

Amendement nr. 7 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

4. Eindstemming

Het voorstel van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

De commissie beslist eenparig met 11 stemmen dat er conform artikel 56, 3, van het Reglement geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

De verslaggever,

Sonja CLAES

De voorzitter,

Luc MARTENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° opvoedingsondersteuning: de laagdrempelige, gelaagde ondersteuning van opvoedingsverantwoordelijken bij de opvoeding van kinderen;
- 2° opvoedingsverantwoordelijken: de titularissen van het ouderlijk gezag, de natuurlijke personen die een of meer kinderen op duurzame wijze of op regelmatige basis in feite onder hun bewaring hebben of bij wie het kind geplaatst is door bemiddeling of ten laste van een overheid, en de professionelen of vrijwilligers die op grond van hun activiteiten mee verantwoordelijk zijn voor de opvoeding van meerdere kinderen;
- 3° kind: de persoon bedoeld in artikel 1 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen in New York op 20 november 1989;
- 4° lokaal sociaal beleidsplan: het plan bedoeld in artikel 4 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid;
- 5° centrumstad: de grootsteden, de centrumsteden of de Vlaamse Gemeenschapscommissie bedoeld in artikel 4 van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds;
- 6° Kind en Gezin: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid bedoeld in het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 7° Jongerenwelzijn: het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid bedoeld in

het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Jongerenwelzijn.

HOOFDSTUK II**Lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning en lokaal overleg opvoedingsondersteuning****Artikel 3**

De Vlaamse Regering ondersteunt de opleiding en de permanente vorming van lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning wanneer aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- 1° de lokale coördinator opvoedingsondersteuning wordt tewerkgesteld door de gemeente, een intergemeentelijk samenwerkingsverband of, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, door de Vlaamse Gemeenschapscommissie;
- 2° de lokale coördinator opvoedingsondersteuning organiseert op regelmatige basis een lokaal overleg opvoedingsondersteuning, met het oog op een aanbod aan opvoedingsondersteuning dat op de lokale behoeften en kenmerken is afgestemd;
- 3° de lokale coördinator opvoedingsondersteuning coördineert de opvoedingsondersteuning op lokaal niveau in een breder verband en rapporteert daarover aan het lokaal overleg opvoedingsondersteuning.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toekenning van de ondersteuning bedoeld in het eerste lid.

Artikel 4

Het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°, vervult minstens de volgende opdrachten:

- 1° het bereidt het lokaal sociaal beleidsplan en de evaluatie ervan voor, met betrekking tot de opvoedingsondersteuning;
- 2° het ontwikkelt op basis van afstemming en samenwerking de acties rond opvoedingsondersteuning

die in het lokaal sociaal beleidsplan zijn opgenomen;

- 3° het zorgt, op basis van afstemming en samenwerking, voor de informatieverstrekking en de sensibilisatie rond het opvoeden van kinderen en de vroegtijdige detectie van opvoedingsonzekerheid of opvoedingsproblemen;
- 4° het werkt mee aan de afstemming op bovenlokaal niveau van het aanbod aan opvoedingsondersteuning.

Artikel 5

De lokale coördinator opvoedingsondersteuning nodigt ten minste de volgende actoren die actief zijn in de gemeente of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of vertegenwoordigers van die onderscheiden actoren uit voor deelname aan het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°:

- 1° het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;
- 2° de erkende huisartsen;
- 3° de scholen uit het secundair onderwijs bedoeld in het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II;
- 4° de regionale instituten en instellingen voor maatschappelijk opbouwwerk bedoeld in het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk, die een lokale werking hebben in de betrokken gemeente of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 5° de ouderverenigingen bedoeld in het decreet van 20 juni 1996 betreffende de subsidiëring van ouderkoepelverenigingen;
- 6° de kleuterscholen, de lagere scholen en de basisscholen bedoeld in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997;
- 7° de diensten voor gezinszorg bedoeld in het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg;

8° de centra voor leerlingenbegeleiding bedoeld in het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding;

9° de lokale politie bedoeld in titel II van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

10° de verenigingen waar armen het woord nemen bedoeld in artikel 8 van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding;

11° de verenigingen die erkend zijn en gesubsidieerd worden krachtens titel II van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk en systematisch vormingen over opvoeding aan opvoedingsverantwoordelijken aanbieden;

12° de voorzieningen en de actoren die de activiteiten uitvoeren bedoeld in artikel 7, artikel 8, §1, eerste lid, artikel 13, §2 en §3, en artikel 14 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.

De Vlaamse Regering kan andere actoren of vertegenwoordigers van deze onderscheiden actoren benoemen die uitgenodigd worden voor deelname aan het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°, kan worden samengesteld uit vertegenwoordigers van de onderscheiden actoren vermeld in het eerste en tweede lid.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels inzake de organisatie en de werking van het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°.

HOOFDSTUK III

Opvoedingswinkels

Artikel 6

§1. De Vlaamse Regering subsidieert een lokaal samenwerkingsverband opvoedingsondersteuning

met een jaarlijkse subsidie-enveloppe voor de organisatie en de werking van een opvoedingswinkel wanneer het aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° het gaat uit van een in een centrumstad georganiseerd lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°;
- 2° het bestaat uitsluitend uit meerdere actoren die deelnemen aan het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°;
- 3° er worden afspraken gemaakt over het aanbod van opvoedingsondersteuning door de actoren die deel uitmaken van het lokaal samenwerkingsverband opvoedingsondersteuning en die deelnemen aan het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°, en door gevormde vrijwilligers;
- 4° de opvoedingswinkel vervult ten minste de volgende opdrachten:
 - a) onverminderd artikel 4, 3°, basisinformatie ter beschikking stellen over het opvoeden van kinderen in diverse levensfasen;
 - b) algemene opvoedingsvragen beantwoorden;
 - c) een onderscheiden, vraaggerichte pedagogische adviesfunctie aanbieden bij specifieke opvoedingsvragen;
 - d) het stimuleren van ontmoetingen tussen opvoedingsverantwoordelijken met de nadruk op het creëren van sociale netwerken en het bespreekbaar maken van het opvoeden van kinderen bij brede groepen van opvoedingsverantwoordelijken;
 - e) voorlichtings-, opleidings-, vormings- of trainingsactiviteiten in verband met opvoeding binnen het bereik van opvoedingsverantwoordelijken brengen;
 - f) ondersteuning aanbieden bij opvoedingsproblemen, zowel in gezins- als groepsverband;
 - g) zorgen voor een vroegtijdige detectie van opvoedingsonzekerheid of opvoedingsproblemen met, indien nodig, een gerichte doorverwijzing;

h) zorgen voor een gecoördineerde, systematische en kwantitatieve gegevensverzameling;

- 5° de opvoedingswinkel is centraal gelegen, is vlot bereikbaar, is gevestigd in een of meer toegankelijke gebouwen en hanteert gezinsvriendelijke opengingsuren;
- 6° de opvoedingswinkel maakt gebruik van een gamma van beproefde methodieken, respecteert daarbij de subsidiariteit, werkt vraaggericht en multidisciplinair en differentieert zijn aanbod volgens de diverse levensfasen van kinderen en, waar nodig, voor specifieke doelgroepen.

Jongerenwelzijn ondersteunt ter plaatse het lokaal samenwerkingsverband opvoedingsondersteuning dat gesubsidieerd wordt overeenkomstig het eerste lid.

§2. De Vlaamse Regering kan het werkingsgebied van een opvoedingswinkel vastleggen, met dien verstande dat dat werkingsgebied ten minste de centrumstad bestrijkt waarin de opvoedingswinkel is gevestigd.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toekenning van de subsidie-enveloppe en de ondersteuning bedoeld in §1.

De Vlaamse Regering bepaalt de regels met betrekking tot de aanvraag, de vaststelling, de toekenning, de vereffening en de terugvordering van de subsidie-enveloppe. Bij het bepalen van de subsidie-enveloppe legt de Vlaamse Regering resultaten vast die moeten worden bereikt door het lokaal samenwerkingsverband opvoedingsondersteuning bedoeld in §1.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waaronder het lokaal samenwerkingsverband opvoedingsondersteuning bedoeld in §1 de subsidie-enveloppe kan cumuleren met andere financiering.

Artikel 7

De Vlaamse Regering kent een kwaliteitslabel toe aan de lokale samenwerkingsverbanden opvoedingsondersteuning die gesubsidieerd worden overeenkomstig artikel 6.

De Vlaamse Regering kent een kwaliteitslabel toe aan het lokaal samenwerkingsverband dat uitgaat van een niet in een centrumstad georganiseerd lokaal

overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°, en dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 6, §1, met uitzondering van 1°.

HOOFDSTUK IV

Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning

Artikel 8

De Vlaamse Regering ondersteunt, overeenkomstig artikel 13 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid, de gemeenten die geen ondersteuning krijgen bedoeld in artikel 3, door het inzetten van Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning.

De Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning moeten bevorderen dat in de gemeenten bedoeld in het eerste lid wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3. Bij afwezigheid van een tewerkstelling bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, kan een lokale coördinator opvoedingsondersteuning, volgens de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering, met zijn toestemming, worden aangeduid door en onder de actoren vermeld in artikel 5, eerste lid.

Artikel 9

§1. De Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning zorgen met de lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning, overeenkomstig artikel 4, 4°, voor de afstemming op bovenlokaal niveau van het aanbod van opvoedingsondersteuning, in het bijzonder van de pedagogische adviesfunctie.

De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks de werkingsmiddelen voor de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning. De Vlaamse Regering kan deze werkingsmiddelen afhankelijk maken van de cofinanciering door de provincie.

De Vlaamse Regering kan het werkingsgebied van de bovenlokale niveaus bepalen, met dien verstande dat het werkingsgebied van een bovenlokaal niveau slechts een provincie bestrijkt.

§2. De Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning treden toe tot de netwerken rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening, overeenkomstig artikel

13, tweede lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp.

HOOFDSTUK V

Provinciale steunpunten opvoedingsondersteuning en het steunpunt opvoedingsondersteuning van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 10

De Vlaamse provincie die een provinciaal steunpunt opvoedingsondersteuning opstart of uitbouwt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° het wordt georganiseerd onder de bevoegdheid van de deputatie;

2° het vervult minstens de volgende opdrachten:

a) in overleg met de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning:

- het faciliteert intergemeentelijke of regionale samenwerking rond opvoedingsondersteuning;
- het stelt initiatieven inzake opvoedingsondersteuning, gelegen buiten de centrumsteden, in staat om op te starten;
- het bundelt goede praktijkvoorbeelden en maakt ervaringsuitwisseling mogelijk;

b) in overleg met het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning: het zorgt mee voor de provinciale verspreiding van informatie en materiaal voor iedereen die professioneel of op vrijwillige basis opvoedingsondersteuning biedt.

Artikel 11

De Vlaamse Gemeenschapscommissie die een steunpunt opvoedingsondersteuning opstart of uitbouwt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° het wordt georganiseerd onder de bevoegdheid van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie;

2° het vervult minstens de volgende opdrachten:

- a) in overleg met de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning:
 - het faciliteert samenwerking rond opvoedingsondersteuning;
 - het stelt initiatieven inzake opvoedingsondersteuning in staat om op te starten;
 - het bundelt goede praktijkvoorbeelden en maakt ervaringsuitwisseling mogelijk;
- b) in overleg met het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning: het zorgt mee voor de verspreiding in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad van informatie en materiaal voor iedereen die professioneel of op vrijwillige basis opvoedingsondersteuning biedt.

HOOFDSTUK VI

Initiatieven inzake voorlichting,
opleiding, vorming of training
in verband met de opvoeding van kinderen

Artikel 12

§1. Binnen de perken van de begrotingskredieten kan de Vlaamse Regering een forfaitaire tegemoetkoming toekennen aan een vereniging, een deelvereniging of een organisatie die een voorlichtings-, opleidings-, vormings- of trainingsactiviteit in verband met het opvoeden van kinderen organiseert, en die haar betrokkenheid bij het opvoeden van kinderen kan aantonen.

De activiteit bedoeld in het eerste lid heeft tot doel opvoedingsverantwoordelijken in staat te stellen kennis, inzichten en vaardigheden te verwerven of verder te ontwikkelen met betrekking tot de opvoeding van kinderen.

§2. Een opleidings-, vormings- of trainingsreeks bevat ten minste drie samenkomsten in een tijdspanne van zes maanden. Die vereiste geldt niet voor een voorlichtingsactiviteit. Alle activiteiten worden georganiseerd voor een groep van ten minste twaalf deelnemers en ten minste acht deelnemers voor bijzondere doelgroepen.

Het aantal activiteiten dat voor de tegemoetkoming in aanmerking komt, is per initiatiefnemer beperkt tot twaalf per jaar.

De begeleider kan met deskundigheid over de opvoeding van kinderen en jongeren spreken.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de aanvraag en de toekenning van de tegemoetkoming volgens welbepaalde criteria voor de begeleider, met bijzondere aandacht voor de plaats en de inbreng van de opvoedingsverantwoordelijken.

HOOFDSTUK VII

Vlaams Expertisecentrum
voor Opvoedingsondersteuning

Artikel 13

§1. Bij Kind en Gezin wordt het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning opgericht, dat bestaat uit een adviescomité en een operationele cel.

§2. Het adviescomité bestaat uit experts inzake het opvoeden van kinderen en vertegenwoordigers van de intern verzelfstandigde agentschappen die door de Vlaamse regering worden aangewezen.

Het adviescomité verstrekt advies aan de operationele cel over de inhoudelijke aspecten van de werkzaamheden van het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de samenstelling, de organisatie en de werking van het adviescomité en de operationele cel.

Artikel 14

Het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning heeft de volgende opdrachten:

- 1° basisinformatie ontwikkelen over het opvoeden van kinderen in diverse levensfasen en die basisinformatie onder meer aanbieden aan het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°, en aan de opvoedingswinkels bedoeld in artikel 6 en artikel 7, tweede lid;

- 2° tekstueel en audiovisueel materiaal maken en verspreiden en zorgen voor de terugkoppeling naar opvoedingsverantwoordelijken;
- 3° een digitaal platform ontwikkelen en updaten over het opvoeden van kinderen in diverse levensfasen, in samenwerking met de opvoedingswinkels bedoeld in artikelen 6 en 7, tweede lid;
- 4° telefonische dienstverlening aanbieden aan opvoedingsverantwoordelijken met opvoedingsvragen, in samenwerking met een of meer relevante partners;
- 5° een documentatie- en informatiecentrum uitbouwen over het opvoeden van kinderen in diverse levensfasen;
- 6° de voortgangsbewaking garanderen van het Vlaamse en internationale wetenschappelijk onderzoek over het opvoeden van kinderen in diverse levensfasen;
- 7° participatieve en wetenschappelijk onderbouwde methodieken inzake opvoedingsondersteuning ontwikkelen en verspreiden;
- 8° de opleiding en de permanente vorming organiseren van de lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, organiseren;
- 9° een handleiding opstellen die binnen het lokaal overleg opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°, kan worden gebruikt;
- 10° trainingen van professionelen in opvoedingsondersteuning organiseren;
- 11° de gegevensverzamelingen bedoeld in artikel 6, §1, 4°, h), verwerken, en daarover rapporteren aan de Vlaamse Regering.

Artikel 15

De lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning bedoeld in de artikelen 3 en 8, tweede lid, en de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning bedoeld in artikel 8 rapporteren over hun activiteiten aan het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning.

De Vlaamse Regering legt de nadere regels van die rapportage vast.

Artikel 16

De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks de middelen die, overeenkomstig artikel 80, §2, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, aangewend kunnen worden voor de financiering van opvoedingsondersteunende televisieprogramma's die gemaakt worden in samenwerking met het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning.

De Vlaamse Regering kan de financiering bedoeld in het eerste lid afhankelijk maken van de cofinanciering door de provincie waarin de regionale omroep gevestigd is.

HOOFDSTUK VIII

Toezicht en rapportage

Artikel 17

De Vlaamse Regering organiseert het toezicht op de naleving van de voorwaarden zoals bepaald in de hoofdstukken II, III en V.

Artikel 18

De Vlaamse Regering brengt tweejaarlijks voor 31 mei bij het Vlaams Parlement in een afzonderlijk rapport verslag uit over en maakt een evaluatie van de werking en activiteiten van:

- 1° het lokaal overleg opvoedingsondersteuning en de lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning als bedoeld in artikel 3;
- 2° de provinciale steunpunten opvoedingsondersteuning als bedoeld in artikel 10;
- 3° het steunpunt opvoedingsondersteuning als bedoeld in artikel 11;
- 4° de opvoedingswinkels bedoeld in artikelen 6 en 7, tweede lid;

5° de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning bedoeld in artikelen 8 en 9;

6° de initiatieven inzake voorlichting, opleiding, vorming of training in verband met de opvoeding van kinderen;

7° het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning.

Artikel 21

Het decreet van 19 januari 2001 houdende de inrichting van activiteiten inzake opvoedingsondersteuning wordt opgeheven.

Artikel 22

Dit decreet treedt in werking op 1 augustus 2007.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 19

In artikel 5, §2, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

“2° het biedt vanuit lokale of sectorspecifieke kennis ondersteuning aan het intern verzelfstandigd agentschap Jongerenwelzijn bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Jongerenwelzijn;”;

2° punten 3°, 4° en 5° worden opgeheven.

Artikel 20

In artikel 9 van dezelfde decreten wordt in §2 een 6°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“6°bis indien uit de bekrachtigde afwijzing bedoeld in 6° de afwezigheid van een problematische opvoedingssituatie blijkt, wijst de sociale dienst op de mogelijkheden van opvoedingsondersteuning bedoeld in het decreet van [...] houdende de organisatie van opvoedingsondersteuning;”.